

مقایسه عملکرد بانک‌های دولتی و خصوصی

محمد وطن پور

۱۷/۲ درصدی در اسفند ۸۴، به سهم ۲۷/۳ درصدی در شهریور ۸۹ رشد یافته است. این رشد قابل توجه با رشدی معادل ۸۹ درصد در کل سپرده‌های سرمایه‌گذاری کوتاه‌مدت در شبکه بانکی بسیار قابل توجه است.

جدول شماره یک

سپرده سرمایه‌گذاری کوتاه‌مدت
(میلیارد ریال)

شهریور ۸۶	۸۵	اسفند ۸۵	۸۴	اسفند ۸۴	شرح
۲۸۹۳۴۳	۲۴۷۴۸۰	۱۷۳۹۶۵	بانک‌های تجاری		
۳۱۶۸۳	۲۸۳۰۴	۲۰۴۲۲	بانک‌های تخصصی		
۳۲۱۰۲۶	۲۷۵۷۸۴	۱۹۳۳۸۷	جمع دولتی		
۱۲۰۳۱۳	۸۹۸۴۴	۴۰۲۹۱	بانک‌های خصوصی		
۴۴۱۳۳۹	۳۶۵۶۲۸	۲۳۳۶۷۸	کل شبکه بانکی		

۲) سپرده سرمایه‌گذاری بلندمدت: با نگاهی به جدول شماره دو مشاهده می‌شود که سپرده سرمایه‌گذاری بلندمدت نزد نظام بانکی طی دوره مورد بررسی (اسفند ۸۴ تا شهریور ۸۶) معادل ۴۹/۱ درصد رشد داشته است و از رقم ۲۶۸۳۹۱ میلیارد ریال، به ۴۰۰۴۱۹ میلیارد ریال رسیده است. البته سهم هریک از بانک‌های دولتی و خصوصی از این منع تامین مالی نیز دستخوش تغییر شده است. سهم بانک‌های دولتی در اسفند ماه سال ۱۳۸۴ معادل ۸۲/۸ درصد از کل سپرده‌های سرمایه‌گذاری

جدول شماره دو

سپرده سرمایه‌گذاری بلندمدت
(میلیارد ریال)

شهریور ۸۶	۸۵	اسفند ۸۵	۸۴	اسفند ۸۴	شرح
۳۲۲۸۷۷	۲۲۰۷۰۸	۱۷۳۷۲۲	بانک‌های تجاری		
۵۶۵۷۲	۵۲۴۴۸	۴۳۷۸۴	بانک‌های تخصصی		
۲۹۹۳۹۹	۲۷۳۱۵۶	۲۱۷۵۰۶	جمع دولتی		
۱۰۱۰۲۰	۸۲۶۸۳	۵۰۸۸۵	بانک‌های خصوصی		
۴۰۰۴۱۹	۳۵۵۸۳۹	۲۶۸۳۹۱	کل شبکه بانکی		

سؤال اساسی که می‌توان در بدرو امر به آن توجه کرد، این است که آیا الگوی بانکداری خصوصی ایران در شش سال اخیر و عملکرد فعلی آنها، توجیه‌کننده فرایند خصوصی‌سازی بانک‌های دولتی می‌باشد یا خیر؟ اگرچه با اعداد ارایه شده در این گزارش تحلیلی، می‌توان فرایند روبروی بانک‌های خصوصی کشور را به سیاستگذاران، بانکداران و فعالان اقتصادی اثبات کرد، ولی آیا می‌توان این فرایند را کارآمد هم تلقی نمود؟ و آیا این فرایند گریزناپذیر است؟

سوالات فوق اگرچه می‌بایست در پایان این مجال مطرح می‌شوند، ولی اگر در بدرو امر با تأکید بر این رویکرد به عملکرد این موسسات نوبی و قوی اقتصادی نگاه کنیم، آنگاه می‌توانیم به جای بیان صرف اعداد، به تحلیل‌ها و تعبیرهای دیگری دست یابیم و دستمایه مناسبی را برای برنامه‌ریزان و سیاستگذاران و صاحب‌نظران این حوزه فراهم آوریم.

تامین منابع

تامین منابع، به عنوان موتور محرك نظام بانکی کشور، نقش اساسی را در فعالیت‌های پدھکارمدادارانه بانک‌ها ایفا می‌کند. اگرچه نظارت موسسات ناظر بر این بخش از منابع بانک‌های خصوصی - در فرایند دولتی و خصوصی‌شدن بانک‌ها - به نفع بانک‌های خصوصی نیست، ولی علیرغم حضور ضوابط برهمنزende تعادل و رقابت بین بانک‌های دولتی و خصوصی، سهم بانک‌های خصوصی از لحاظ تجهیز منابع طی ۱/۵ سال گذشته دارای رشد بوده است.

۱) سپرده سرمایه‌گذاری کوتاه‌مدت: جدول شماره یک

نشان می‌دهد که اگرچه سهم قابل توجهی از سپرده‌های سرمایه‌گذاری کوتاه‌مدت نظام بانکی کشور نزد بانک‌های دولتی است، ولی طی مدت موربد بررسی (اسفند ۸۴ تا شهریور ۸۶) سهم ۸۲ درصدی بانک‌های تجاری و تخصصی دولتی از کل سپرده‌های سرمایه‌گذاری کوتاه‌مدت، به ۷۲/۷ درصد کاهش یافته است، در حالی که این سپرده نزد بانک‌های خصوصی فرایندی بر عکس بانک‌های دولتی را طی کرده، یعنی از سهم

آیا الگوی بانکداری خصوصی ایران در شش سال اخیر و عملکرد فعلی آن، توجیه‌کننده فرایند خصوصی‌سازی بانک‌های دولتی می‌باشد یا خیر؟

**جدول شماره چهار
سپرده قرضالحسنه پس انداز**
(میلیارد ریال)

شنبه‌یور ۸۶	۸۵	اسفند ۸۴	شوح
۸۲۴۱۱	۷۳۶۳۹	۵۱۸۶۷	بانک‌های تجاری
۶۶۵۷۵	۶۳۶۸۰	۴۳۸۵۷	بانک‌های تخصصی
۱۴۸۹۸۶	۱۳۷۳۱۹	۹۵۷۲۴	جمع دولتی
۱۵۲۴	۱۳۸۰	۴۳۰	بانک‌های خصوصی
۱۵۰۵۱۰	۱۳۸۶۹۹	۹۶۱۵۴	کل شبکه بانکی

پس انداز به کمترین میزان ممکن و رقمی در حدود یک درصد بالغ می‌شود. این رقم نیز اگرچه در حالت عادی جزو منابع ارزان قیمت تلقی می‌شود، ولی با روح بانکداری سنتی دنیا سازگاری ندارد. این که سپرده‌گذاری برای کسب سود و استفاده از تسهیلات نظام بانکی صورت می‌گیرد، اصلی است که نیازمند توضیح نمی‌باشد، ولی این که چرا بانک‌های دولتی سهم بالایی از این نوع سپرده‌گذاری را به خود اختصاص می‌دهند، وابسته به دلایلی است همچون گستردگی شعب، اعطای جواز ارزنده و تبلیغات گسترشده سراسری، بهره‌گیری از پشتوانه دولتی بودن و عدم تهدید به ورشکستگی.

(۵) سایر سپرده‌ها: با نگاهی به جدول شماره پنجم می‌توان سهم بانک‌های خصوصی و دولتی در سایر سپرده‌ها (کل سپرده‌ها پس از کسر چهار سپرده اصلی) را ملاحظه کرد. مطابق این ارقام، سهم در حدود $4/3$ درصد را می‌توان به بانک‌های خصوصی اختصاص داد. این سپرده‌ها که در حدود $17/5$ درصد کل منابع بانک‌ها را شامل می‌شوند، این پتانسیل را دارند که موردنوجه سیاستگذاران جذب منابع در نظام بانکی کشور قرار گیرند.

جدول شماره پنجم

سایر سپرده‌ها*

(میلیارد ریال)

شنبه‌یور ۸۶	۸۵	اسفند ۸۴	شوح
۲۱۶۳۶۶	۲۱۷۸۵۴	۱۷۴۳۷۹	بانک‌های تجاری
۳۹۵۸۲	۴۴۴۲۸	۳۳۰۷۱	بانک‌های تخصصی
۲۵۵۹۴۸	۲۶۲۲۸۲	۲۰۷۴۵۰	جمع دولتی
۱۱۶۰۸	۹۲۶۶	۴۰۴۹	بانک‌های خصوصی
۲۶۷۵۵۶	۲۷۱۵۴۸	۲۱۱۴۹۹	کل شبکه بانکی

* کل سپرده‌ها پس از کسر چهار سپرده اصلی.

(۶) کل سپرده‌ها: با نگاهی به جدول شماره شش می‌توان دریافت که رشد بانک‌های خصوصی در جذب کل سپرده‌های نظام بانکی کشور غیرقابل چشم‌پوشی است. به عبارت دیگر،

بلندمدت نظام بانکی بوده که در شهریور ۱۳۸۶ به ۷۶/۸ درصد کاهش یافته و برخلاف این سهم کاهنده، بانک‌های خصوصی از سهم $۱۷/۲$ درصد در اسفند ۸۴ به سهم $۲۵/۲$ درصد در شهریور ۱۳۸۶ دست یافته‌اند. به‌واقع، این رشد درنتیجه رشد $۹۸/۵$ درصدی این نوع سپرده‌گذاری در فاصله زمانی اسفند ۸۴ تا شهریور ۸۶ در بانک‌های خصوصی حاصل شده است.

(۳) سپرده قرضالحسنه جاری: به‌طور کلی، سهم بانک‌های خصوصی در مقایسه با بانک‌های دولتی از سپرده‌های قرضالحسنه در طول سال‌های تشکیل (۱۳۸۰ تا به امروز) همواره در حداقل ممکن قرار داشته است. با نگاهی به اعداد مندرج در جداول شماره سه و چهار می‌توان این ویژگی را به‌طور واضح مشاهده کرد.

جدول شماره سه
سپرده قرضالحسنه جاری

شنبه‌یور ۸۶	۸۵	اسفند ۸۴	شوح
۲۵۹۷۳۰	۲۱۸۵۲۲	۱۶۰۹۹۹	بانک‌های تجاری
۱۸۵۸۹	۱۴۹۸۱	۱۲۹۱۸	بانک‌های تخصصی
۲۷۸۳۱۹	۲۳۳۵۰۳	۱۷۳۹۱۷	جمع دولتی
۸۲۱۰	۶۴۴۰	۳۶۳۸	بانک‌های خصوصی
۲۸۶۵۲۹	۲۳۹۹۴۳	۱۷۷۵۵۵	کل شبکه بانکی

اگرچه طی سال گذشته، بانک‌های خصوصی بیشتر با افتتاح حساب‌های قرضالحسنه و اعطای دسته‌چک حساب جاری قرضالحسنه و تبلیغات گستردتر، این بخش را نیز گسترش داده‌اند، اما همچنان سهم آنها از سه درصد گذر نکرده است. سهم بانک‌های خصوصی از منبع سپرده‌های قرضالحسنه جاری در پایان سال ۱۳۸۴ معادل دو درصد کل سپرده‌های قرضالحسنه نظام بانکی کشور بوده، لیکن با رشد مناسب در حدود ۱۲۶ درصد، این سهم در شهریور سال ۱۳۸۶ به $۲/۹$ درصد کل سپرده‌های قرضالحسنه جاری نظام بانکی کشور رسیده است.

البته باید توجه داشت که این نوع سپرده‌گذاری اگرچه رقم قابل توجهی برای بانک‌های خصوصی نیست، ولی به‌هر حال، از نوع منابع کم‌هزینه و غیرقابل چشم‌پوشی تلقی می‌شود، منابعی که نظام بانکی برای به‌دست‌آوردن آنها نیاز به پرداخت سود به سپرده‌گذاران ندارد و هزینه تمام‌شده آن کمتر از سپرده‌های سرمایه‌گذاری است.

(۴) سپرده قرضالحسنه پس انداز: با نگاهی به جدول شماره چهار ملاحظه می‌شود که بانک‌های خصوصی - در تایید بند قبل - سهم بسیار حداقلی را در سپرده‌های قرضالحسنه نظام بانکی دارا می‌باشند. این سهم در سپرده‌های قرضالحسنه

جدول شماره شش

کل سپرده‌ها

(میلیارد ریال)

شهریور ۸۶	۸۵	اسفند ۸۴	اسفند ۸۳	شرح
۱۰۹۰۶۷۷	۹۷۸۲۰۴	۷۳۳۹۳۰	بانک‌های تجاری	
۲۱۳۰۰۱	۲۰۳۸۴۱	۱۵۴۰۵۴	بانک‌های تخصصی	
۱۳۰۳۶۷۸	۱۱۸۲۰۴۵	۸۸۷۹۸۴	جمع دولتی	
۲۴۲۶۷۵	۱۸۹۶۱۳	۹۹۲۹۳	بانک‌های خصوصی	
۱۵۴۶۳۵۳	۱۳۷۱۶۵۸	۹۸۷۲۷۷	کل شبکه بانکی	

جذب نموده و در جهات اقتصادی مناسب تجهیز خواهد نمود. از سوی دیگر، چگونگی کارکرد این بخش از منابع همواره محل مناقشه است و موضوع معارضه گروههای اقتصادی و اجتماعی و سیاسی قرار می‌گیرد. درواقع، عدم امکان بی‌تفاوتی سیاستمداران و دولتمردان نسبت به بانک‌ها موجب می‌شود که همه توجه آنها به سوی مصارف سیستم بانکی معطوف شود. در این بخش نیز می‌توان به سهم حضور بانک‌های خصوصی در اعطای تسهیلات به بخش‌های مختلف اقتصادی کشور اشاره نمود.

این که مزیت‌های نسبی - و نه تکالیف قانونی - باعث حضور بانک‌های خصوصی در بخش‌های مختلف اقتصادی می‌شود، نشانه بسیار مناسبی است برای حضور فعالان اقتصادی در صحنۀ فعالیت‌های اقتصادی کشور. بانک‌های خصوصی اگرچه همچون بورس دماستجشن اقتصاد کشور تلقی نمی‌شوند، ولیکن اهرمی مهم و زمینه مناسبی برای کسب سود در بخش‌های مختلف اقتصادی می‌باشدند. آنها به اعتبار سودده‌ی، در بخشی از اقتصاد کشور سرمایه‌گذاری می‌کنند و فعالان اقتصادی نیز از محل تامین منابع مالی آنها توفیقاتی را بهدست می‌آورند.

(۱) تسهیلات اعطایی به بخش صنعت و معدن: با نگاهی به جدول شماره هفت می‌توان دریافت که سهم بانک‌های خصوصی از لحاظ اعطای تسهیلات به بخش صنعت و معدن طی یک‌سال‌نیم مورد بررسی، دارای رشد و در عین حال، دستخوش تغییرات بوده است. بدیناره دیگر، سهم بانک‌های خصوصی در پایان سال ۱۳۸۴ به رقمی در حدود ۹/۳ درصد بالغ می‌شده که در شهریور ۸۵ به ۱۱/۱ درصد و در پایان سال ۱۳۸۵ به ۱۳/۶ درصد افزایش یافته است. این سهم در شهریور سال ۸۶ به ۱۳/۴ کاهش یافته و این وضع در نتیجه رشد ۱۰/۵ درصدی طی یک‌سال‌نیم مورد بررسی رخ داده است که در مقایسه با رشد متوسط ۴/۱ درصدی کل تسهیلات اعطایی به بخش صنعت و معدن توسط نظام بانکی، بسیار قابل توجه و مناسب ارزیابی می‌شود.

جدول شماره هفت

تسهیلات اعطایی به بخش صنعت و معدن
(میلیارد ریال)

شهریور ۸۶	۸۵	اسفند ۸۴	اسفند ۸۳	شرح
۳۲۸۴۵۵	۳۰۱۱۱۷	۲۴۶۰۳۴	بانک‌های تجاری	
۲۸۸۶۴	۲۴۶۷۱	۱۸۶۲۹	بانک‌های تخصصی	
۳۵۷۳۱۹	۳۲۵۷۸۸	۲۶۴۶۶۳	جمع دولتی	
۵۵۴۲۹	۵۱۱۳۱	۲۷۰۰۴	بانک‌های خصوصی	
۴۱۲۷۴۸	۳۷۶۹۱۹	۲۹۱۶۶۷	کل شبکه بانکی	

این بانک‌ها با سهمی در حدود ۱۰/۱ درصد در پایان سال ۸۴ و رشدی معادل ۱۴۴/۵ درصد طی یک‌سال‌نیم موردنرسی، به سهم ۱۵/۷ درصدی نایل شده‌اند. این رشد در مقایسه با رشد متوسط ۵/۷ درصدی کل سپرده‌های نظام بانکی کشور، بسیار چشمگیر است و جای تأمل دارد. این که آیا افزایش سهم بانک‌های غیردولتی به حدود ۱/۴ منابع بانک‌ها در مقایسه با ساختار گسترده نظام بانکی دولتی کشور رخ داده است، بسیار مناسب تلقی شده و توفیقات آینده بانک‌های خصوصی کشور را در مجموع امکان‌پذیر و تضمین شده می‌نماید. اگرچه امکان عدم استفاده گسترده بانک‌های خصوصی از سپرده‌های ارزان‌قیمت و فقدان سیاست‌های حمایتی از این بانک‌ها در مقایسه با بانک‌های دولتی را می‌توان با مدیریت منابع کنترل کرد و برطرف نموده، ولی نباید نسبت به تهدیداتی که در این فاصله زمانی بانک‌های خصوصی را در معرض مخاطره قرار داده‌اند، بی‌تفاوت بود. این تهدیدات اگرچه طی سال‌های اخیر با مصوبات مراجع قانونی همراه بوده‌اند، ولیکن به‌حال کارکردن بانک‌های خصوصی را با مخاطرات جدی روپرداخته‌اند. مواردی همچون برکنارکردن مدیران بانک‌های خصوصی بدون دلایل محکمه‌پسند و به صورت ضربتی، اعتراض به یک بانک خاص به‌خاطر احتمال عملکرد منفی‌اش در بازار محصولاتی خاص، دلجویی خصوصی و غیررسمی از مدیران مورد تعریض قرار گرفته... همه و همه نشان می‌دهند که نمی‌توان نسبت به سرنوشت بانک‌های خصوصی بی‌تفاوت بود و با عینک بدینی و نگاه ظالمانه موجود، حوزه عملکرد آنها را محدود نمود. در تحلیل آخر، حتی اگر این بانک‌ها از دل یک حادثه بیرون آمده باشند، باز هم نمی‌توان آنها را در شرایط اقتصادی کشور یک ضرورت بشمارنیاورد.

تجهیز مصارف

در ادبیات اقتصادی، کارکرد نظام بانکی، همانا مدیریت بدھی و دارایی است. به طور مسلم هرچه نظام بانکی از اقدار و اعتماد بیشتری برخوردار باشد، با آرامش بیشتری این منابع را

کل سپرده‌ها	(میلیارد ریال)

با وجود حضور ضوابط بروهمزنده تعادل و رقابت بین بانک‌های دولتی و خصوصی، باز هم سهم بانک‌های خصوصی از لحاظ تجهیز منابع در ۱/۵ سال گذشته دارای رشد بوده است.

جدول شماره نه

تسهیلات اعطایی به بخش خصوصی*

(میلیارد ریال)

شرح	اسفند ۸۴	اسفند ۸۵	شهریور ۸۶
بانک‌های تجاری	۵۰۰۵۷۰	۶۷۸۹۸۰	۷۷۹۳۱۰
بانک‌های تخصصی	۱۶۸۸۵۸	۲۳۳۱۴۴	۲۵۰۴۰۴
جمع دولتی	۶۶۹۴۲۸	۹۱۲۱۲۴	۱۰۹۹۷۱۴
بانک‌های خصوصی	۷۵۹۳۳	۱۳۷۲۶۷	۱۶۴۹۶۹
کل شبکه بانکی	۷۴۵۳۶۰	۱۰۴۹۳۹۱	۱۱۹۳۶۸۳

* شامل تسهیلات غیرتیصراحتی به بخش غیردولتی است.

شرکت‌ها و سازمان‌های غیردولتی، آنگاه می‌توان تا حدودی امیدوار بود که منافع جامعه - و نه سید دولت - مورد حمایت قرار گیرد.

رشد اعطای تسهیلات بانک‌های خصوصی به سهم ۱۴ درصدی از کل تسهیلات اعطایی به بخش خصوصی، درنتیجه رشد بیش از ۱۱۰ درصدی طی یک سال و نیم قبل می‌باشد.

(۴) تسهیلات اعطایی به بخش کشاورزی: با نگاهی به جدول شماره ده مشاهده می‌شود که بانک‌های خصوصی به علت حضور در شهرهای بزرگ و تمرکز در مراکز استان‌ها و نزدیکی به مدیران اجرایی پروره‌های بزرگ صنعتی و ساختمانی، کمتر بخش کشاورزی را مورد توجه قرار داده‌اند. البته از دیگر سو، بهدلیل ریسک بالای اعتبارات اعطایی به بخش کشاورزی و عدم‌گستردگی بیمه خدمات و محصولات کشاورزی، تهدیدات فراوانی این بخش را تهدید می‌نماید. با این رویکرد، حضور بانک‌های خصوصی طی دوره موردنبررسی حداقل ۰/۲ درصد اعتبارات اعطایی به این بخش را شامل می‌شود که می‌بایست با کاهش تهدیدات فوق‌الشاره، تدبیر لازم برای گسترش استفاده از تسهیلات بانک‌های خصوصی را برای این بخش نیز فراهم نمود.

البته در این بحث نمی‌توان اثر عادت کشاورزان به استفاده از یارانه سود اعطایی توسط دولت را نیز نادیده گرفت. با

جدول شماره ده
تسهیلات اعطایی به بخش کشاورزی
(میلیارد ریال)

شرح	اسفند ۸۴	اسفند ۸۵	شهریور ۸۶
بانک‌های تجاری	۵۴۴۴۶	۸۸۹۳	۱۰۳۵۵
بانک‌های تخصصی	۷۶۴۵۶	۹۷۰۰۲	۱۰۳۱۳۳
جمع دولتی	۱۳۹۰۲	۱۸۵۸۹۵	۲۰۶۶۸
بانک‌های خصوصی	۱۶۳	۲۱۴	۴۰۸
کل شبکه بانکی	۱۳۱۰۶۵	۱۸۶۱۰۹	۲۰۷۰۷۶

(۲) تسهیلات اعطایی به بخش‌های تولیدی: با نگاهی به جدول شماره هشت می‌توان وضعیت تسهیلات اعطایی به بخش‌های تولیدی اقتصاد کشور توسط نظام بانکی طی یک سال و نیم (پایان ۸۴ تا شهریور ۸۶) را مورد بررسی قرار داد. این جدول نشان می‌دهد که سهم بانک‌های خصوصی در تسهیلات اعطایی به بخش‌های تولیدی، از ۱۱ درصد بالاتر نرفته است. این سهم معادل یک به نه در مقابل بانک‌های دولتی می‌باشد. به عبارت دیگر، بخش‌های تولیدی از بانک‌های تجاری بیشترین تسهیلات را دریافت می‌نمایند و سهمی در حدود ۶۵ درصد این تسهیلات توسط آنها برای بخش‌های تولیدی مهیا می‌شود.

جدول شماره هشت
تسهیلات اعطایی به بخش‌های تولیدی
(میلیارد ریال)

شرح	اسفند ۸۴	اسفند ۸۵	شهریور ۸۶
بانک‌های تجاری	۴۰۷۸۲۰	۵۱۷۱۵۸	۵۶۳۵۶۸
بانک‌های تخصصی	۱۶۷۴۶۰	۲۳۲۲۶۹	۲۴۸۶۷۸
جمع دولتی	۵۷۵۲۸۰	۷۴۹۴۲۷	۸۱۲۲۵۵
بانک‌های خصوصی	۴۶۴۹۴	۸۵۳۳۱	۱۰۱۳۱۰
کل شبکه بانکی	۶۲۱۷۷۴	۸۳۴۷۵۸	۹۱۳۵۶۵

سهم بانک‌های خصوصی در انتهای سال ۱۳۸۴ معادل ۷/۵ درصد کل تسهیلات اعطایی به بخش‌های تولیدی توسط نظام بانکی کشور است. این رقم در شهریور ۸۵ به حدود ۸/۸ درصد افزایش یافته و در پایان سال ۱۳۸۵ به ۱۰/۲ درصد در پایان دوره موردنبررسی (شهریور ۸۶) به ۱۱/۱ درصد رسیده است که نشان‌دهنده تمهد نظام بانکداری خصوصی کشور به این امر می‌باشد که درنتیجه رشد ۱۰۰ درصدی طی دوره موردنبررسی حاصل شده است.

(۳) تسهیلات اعطایی به بخش خصوصی: با نگاهی به جدول شماره نه می‌توان مشاهده کرد که سهم بانک‌های خصوصی از تسهیلات اعطایی به بخش خصوصی کشور، در حدود ۱۴ درصد می‌باشد. این رقم در حقیقت نشان از اقتدار حضور بانک‌های خصوصی در حمایت از بخش خصوصی است. البته این بخش خصوصی همواره از نظر تعریف، محل نزاع کارشناسان می‌باشد. از نگاهی، بخش خصوصی معادل بخش غیردولتی است که موسسات عمومی همچون سازمان بازنیستگی کل کشور، سازمان تامین اجتماعی و... را دربرمی‌گیرد. بدیهی است که به هر حال، عدم تفکیک شفاف بین بخش عمومی و بخش غیردولتی از میزان صحبت این آمار می‌کاهد، ولی در صورت رعایت اصول "حاکمیت اصول" شرکتی در

در دوره موردنبررسی، سهم بانک‌های دولتی از لحاظ سپرده سرمایه‌گذاری بلندمدت و کوتاهمدت کاهش یافته، در حالی که مستقبالاً سهم بانک‌های خصوصی افزایش یافته است.

جدول شماره دوازده

تسهیلات اعطایی به بخش بازرگانی و خدمات

(میلیارڈ ریال)

شهریور	۸۵	اسفند	۸۴	اسفند	ش ragazzo
۳۶۸۳۱۲	۲۹۹۹۰۵	۲۰۰۲۲۱	بانک های تجارتی		
۶۵۰۶	۷۳۷۱	۹۰۷۰	بانک های تخصصی		
۳۷۴۸۶۸	۳۰۷۱۷۶	۲۰۹۲۹۱	جمع دولتی		
۶۲۵۳۰	۵۲۶۰۰	۲۹۲۵۳	بانک های خصوصی		
۴۳۷۳۹۸	۳۵۹۷۷۶	۲۲۸۵۴۴	کل شیبکه بانکی		

خصوصی در پایان دوره موربدبررسی، به حدود ۱۴/۳ درصد افزایش یافده.

اگرچه بخش بازرگانی و خدمات به عنوان رونغن چرخ دنده تولید در کشور شمرده می‌شود و باعث ارزش افزوده گسترشده فعالان اقتصادی خواهد شد، لیکن حضور بانک‌های خصوصی در تامین مالی این بخش، نشانه نگاه چندجانبه این بانک‌ها به تمامی بخش‌های اقتصادی کشور است. به عبارت دیگر، رشد تسهیلات اعطایی طی این دوره نشان می‌دهد که عزم بانک‌های خصوصی برای برقراری موازنۀ بین تمامی بخش‌های اقتصادی، اعم از بازرگانی، مسکن، ... -حدی، است.

(۷) تسهیلات اعطایی به بخش صادرات: با نگاهی به جدول شماره سیزده می‌توان دریافت که تسهیلات اعطایی به بخش صادرات توسط بانک‌های خصوصی، دارای نوسانات شدید است. به عبارت دیگر، این بخش به دلایل متعدد، از جمله به علت بی‌ثباتی در سیاست‌های اقتصادی، تحریم‌های اعمالی و اختلالی، عدم اعتماد به فرایند آتی بازارهای کشورهای هدف و... دارای بیشترین نوسان برای جذب منابع مالی می‌باشد. به همین دلایل، حضور بانک‌های خصوصی در پایان شهریور ۸۶ علیرغم رشد ۲۵۸ درصدی به $\frac{1}{4}$ درصد رسیده است. این سهم در بالاترین سطح دوره مورد بررسی، به $\frac{1}{6}$ درصد در پایان سال ۱۳۸۴ رسیده که نشان از ثبات نسی سیاست‌های صادراتی و عاقبتگرانی دارد.

جدول شماره سیزده

(111, 2, 1, e)

شهریور ۸۶	۸۵ اسفند	۸۴ اسفند	شرح
۲۰۳۶۰	۱۷۹۰۰	۱۵۰۲۰	بانک‌های تجاری
۸۹۷۷	۷۴۸۹	۵۶۶۴	بانک‌های تخصصی
۲۹۳۳۷	۲۵۳۸۹	۲۰۶۸۴	جمع دولتی
۱۲۹	۳۶	۳۳۵	بانک‌های خصوصی
۲۹۴۶۶	۲۵۴۲۵	۲۱۰۱۹	کل، شیکه بانک

بررسی این روند تاریخی، می‌توان دریافت که قطعاً تسهیلات بانک‌های خصوصی برای این بخش از اقتصاد (که همواره منتظر حمایت دولت می‌باشد) بسیار گران و غیرقابل توجیه تلقی شود، تا جایی که در فصل کشت آنها حاضرند محصول سال تی زراعی را پیش‌فروش کنند، ولی از تسهیلات بانک‌های خصوصی، استفاده نکنند.

(۵) تسهیلات اعطایی به بخش مسکن و ساختمان: با لگاهی به جدول شماره یازده مشاهده می‌شود که چون طی دو سال گذشته، افزایش قیمت مسکن و بخش ساختمان زیانزد خاص و عام بوده و از رشد جشمگیری برخودار بوده است، لذا

سهم حضور بانک‌های خصوصی در این مدت نیز از افزایش مناسبی برخودار شده است. اگرچه سهم بانک‌های تجاری در مقایسه با بانک‌های تخصصی در حال تزدیک‌شدن به یکدیگر می‌باشد، ولی این افزایش حضور بانک‌های تخصصی (طی دوره پایان ۸۴ تا شهریور ۸۶ از ۳۶ درصد، به ۴۰ درصد) با رشد حضور بانک‌های خصوصی تا حدود ۱۰/۵ درصد همراه بوده است. درواقع، بانک‌های خصوصی با رشدی معادل ۱۳۶ درصد طی یک سال و نیم گذشته، توانسته‌اند از سهم ۹/۷ درصدی در

جدول شماره یازده

نیمهیلات اعطایی په بخش مسکن و ساختمان

(میلیارڈ ریال)

شهریور ۸۶	اسفند ۸۵	اسفند ۸۴	شرح
۱۳۱۵۷۸	۱۲۷۱۴۸	۱۰۷۳۴۰	بانک‌های تجاری
۱۱۶۶۹۱	۱۱۰۵۹۶	۷۲۲۴۷۵	بانک‌های تخصصی
۲۴۸۲۶۹	۲۳۷۷۴۴	۱۷۹۷۱۵	جمع دولتی
۴۵۴۷۳	۳۳۹۸۶	۱۹۳۲۷	بانک‌های خصوصی
۲۹۳۷۴۲	۲۷۱۷۳۰	۱۹۹۰۴۲	کل شرکه بانکی

پایان سال ۸۴ به جایگاهی با ۱۵/۵ درصد سهم دست یابند.
البته در این مدت، اعطای تسهیلات توسط نظام بانکی
کشور با رشد متوسط ۴۷ درصد به بخش مسکن و ساختمان،
نشان از حمایت مناسب از طرف عرضه مسکن در کشور دارد و
در این رابطه، جایگاه بانک‌های خصوصی بهدلیل رشد ۱۳۶٪
نیز صدی، غب‌قاباً حشیب‌بیش است.

۶) تسهیلات اعطایی به بخش بازرگانی و خدمات: با تکاهی به جدول شماره دوازده مشاهده می شود که در دوره زمانی موردنبررسی، بانک های خصوصی در حدود $14/3$ درصد از جریان تامین منابع مالی بخش بازرگانی و خدمات کشور را به عهده داشته اند. رشد حدود 137 درصدی این سهم در دوره موردنبررسی، باعث شده است که جایگاه $12/3$ درصدی تسهیلات اعطایی به بخش بازرگانی و خدمات توسط بانک های،

سهم بانک‌های خصوصی از سپرده‌های قرض‌الحسنه، در طول سال‌های تشکیل تاکنون، همواره در سطح حداقل قرار داشته است.

رشد بانک‌های خصوصی
از لحاظ جذب کل سپرده‌های نظام بانکی،
غیر قابل حشمت به شد است.

هست، ولی بحث بانکداری الکترونیک و شیوه‌های جدید خرید، توسط بانک‌های خصوصی گسترش چشمگیر یافته و دسترسی به منابع بانک‌های کشور با وجود جذب اندک منابع و افزایش سرمایه جوابگوی آینده‌اندیشی و حضور مستمر و بلندمدت بانک‌های خصوصی می‌باشد و بدین منظور، گسترش شبکه POS و مبادلات اینترنتی خدمات بانکی گامی بود برای استفاده از کارمزدهای گستردۀ ناشی از انجام تراکنش‌های بانکداری الکترونیک به نفع بانک‌های خصوصی.

۱) دستگاه‌های ATM: یکی از شاخص‌های بانکداری الکترونیک در ایران - برخلاف عرف جهانی - تعداد دستگاه‌های ATM است. انحراف و نقض غرض در استفاده از دستگاه‌های خودپرداز کشور، باعث شده است که حتی بر صفحه نمایشگر خود آنها هم نوشته شود: به جای دریافت پول از این دستگاه، می‌توانید با استفاده از کارت درسترس خود، اقدام به خرید و دریافت خدمات نمایید!

به‌هر حال، تمایل به دریافت پول نقد و لذا لمس پول در ایران و شهودی بودن آن نزد فعالان اقتصادی، از مواردیست که می‌تواند مانع رشد قابل انتظار مبادلات الکترونیکی و مجازی بانک‌ها شود و الزام به گسترش این دستگاه‌ها را از مجموعه مصوبات استانی و درخواست‌های استانداران خارج نماید.

با نگاهی به جدول شماره پانزده می‌توان دریافت که از پایان سال ۸۴ تا شهریور ۸۶ بانک‌های خصوصی با گسترش فزاینده دستگاه‌های ATM در سراسر کشور، علیرغم رشد ۹۰ درصدی بانک‌های دولتی، با رشدی معادل ۵۰ درصد، توانسته‌اند سهم خود را از ۲/۶ درصد، به ۸/۲ درصد افزایش دهند که این امر مؤید حضور فعالانه بانک‌های خصوصی در نظام بانکداری الکترونیک کشور تلقی می‌شود.

جدول شماره پانزده دستگاه‌های خودپرداز (ATM) (دستگاه)				
شهریور ۸۶	۸۵	اسفند ۸۴	اسفند ۸۵	شرح
۶۹۹۱	۶۱۴۲	۳۶۹۰	بانک‌های تجاری	
۱۲۶۳	۹۷۵	۶۵۰	بانک‌های تخصصی	
۸۲۵۴	۷۱۱۷	۴۳۴۰	جمع دولتی	
۷۳۴	۴۹۹	۱۱۵	بانک‌های خصوصی	
۸۹۸۸	۷۶۱۶	۴۴۵۵	کل شبکه بانکی	

۲) کارت‌های ATM: کارت‌های خودپرداز به‌دلیل اهمیتشان در گسترش و استفاده از تسهیلات بانکداری الکترونیک، نقشی بسیار مهم و زیربنایی دارند. با نگاهی به جدول شماره شانزده مشاهده می‌شود که طی دوره موردبررسی (اسفند ۸۴ تا شهریور ۸۶) بانک‌های خصوصی با رشدی

۸) کل تسهیلات: با نگاهی به جدول شماره چهارده می‌توان دریافت که کل تسهیلات اعطایی توسط بانک‌های خصوصی با رشدی در حدود ۱۱۵ درصد طی یک سال و نیم مورد بررسی، رشدی مناسب را تجربه نموده است. بدین ترتیب، سهم کل تسهیلات اعطایی توسط بانک‌های خصوصی به کل تسهیلات نظام بانکی کشور، از ۸/۶ درصد در پایان سال ۱۳۸۴ به ۱۱/۹ درصد در شهریور ۸۶ رسیده است. این رقم با توجه به سهم حدود ۱۵/۷ درصدی از کل سپرده‌های بانک‌های خصوصی، از تدبیر مناسب و نظارت نهادهای مالی و پولی کشور بر شبكه بانکی خبر می‌دهد.

جدول شماره چهارده کل تسهیلات (میلیارد ریال)				
شهریور ۸۶	۸۵	اسفند ۸۴	اسفند ۸۵	شرح
۹۵۲۲۴۰	۸۳۴۹۶۳	۶۲۳۰۶۱	بانک‌های تجاری	
۲۶۴۲۲۰	۲۴۷۰۲۸	۱۸۲۱۹۴	بانک‌های تخصصی	
۱۲۱۶۴۰	۱۰۸۱۹۹۱	۸۰۵۲۵۵	جمع دولتی	
۱۶۳۹۶۹	۱۳۷۹۶۷	۷۶۰۸۲	بانک‌های خصوصی	
۱۳۸۰۴۲۹	۱۲۱۹۹۵۸	۸۸۱۳۳۷	کل شبکه بانکی	

به‌طورکلی، بررسی عملکرد بانک‌های خصوصی زمینه برقراری موازنۀ بدهی‌ها و دارایی‌ها و حضور در بازارهای مختلف (به‌دلیل اعطایی تسهیلات به بخش‌های مختلف) نشان می‌دهد که مدیران این نهادهای مالی تازه‌پا، به صورتی آگاهانه به سوی موقوفیت‌های بیشتر گام برمی‌دارند. به عبارت دیگر، آنها با دارابودن ۱۶ درصد از کل منابع بانکی کشور، در حدود ۱۴ درصد کل منابع مالی موردنیاز بخش‌های مختلف را تأمین می‌کنند. این سهم اگرچه در مقابل سهم بانک‌های دولتی از نسبت یک به هفت برخوردار است، ولی با بررسی شاخص‌های سازمانی و ICT آنها نشانه کارآئی بیشتر بانک‌های غیردولتی در مقایسه با ساختار عریض و طویل بانک‌های دولتی است.

بانکداری الکترونیک

در این بخش با نگاهی به سهم حضور بانک‌های خصوصی در بانکداری الکترونیک، تلاش می‌شود تا فرایند رشد بانک‌های خصوصی از این لحاظ مورد بررسی قرار گیرد. اگرچه شروع بانکداری الکترونیک و بسترسازی آن در سال‌های اول برنامه سوم توسعه دچار تحول اساسی شد، لیکن در سال‌های انتهایی این برنامه و با حضور بانک‌های خصوصی، می‌توان گسترش نگاهی متفاوت در مدیران نظام بانکی کشور نسبت به بانکداری الکترونیک را مشاهده نمود. به عبارت دیگر، اگرچه بیشتر منابع پولی کشور نزد بانک‌های دولتی بوده و

حتی اگر حضور بانک‌های خصوصی در کشور را توجه یک حادثه تلقی کنیم، باز هم نمی‌توانیم وجود آنها را در شرایط اقتصادی کشور نادیده و ناقیز بگیریم.

چگونگی کارکرد بخش مصارف سیستم بانکی، همواره محل مناقشه است و موضوع معارضه گروه‌های اقتصادی و اجتماعی و سیاسی قرار می‌گیرد.

فروشگاهها و مراکز خرید بزرگ و کوچک به POS نموده‌اند و امکان استفاده از درآمد بهظاهر انگشت، اما مستمر و زیربنایی دارندگان کارت‌های ATM و سپرده‌گذاران بانک‌های دولتی را فراهم آورده‌اند. بدیهی است که این رویکرد آینده‌نگرانه، با گسترش مستمر این سیاست هوشمندانه، به همراه اعمال نظارت‌های مستمر بانک مرکزی بر گسترش بانکداری الکترونیک تا تحقق دولت الکترونیک، این فرصت را برای بانک‌های خصوصی به وجود آورده است که بتوانند همواره این بخش را جزو اهم فعالیت‌های خود تلقی نمایند.

جدول شماره هجده
دستگاه‌های POS و PINPAD (دستگاه)

شماره	۸۵	اسفند	شرح
۵۷۴۵۰	۳۴۳۳۱		بانک‌های تجاری
۱۶۴۶۷	۱۳۲۰۱		بانک‌های تخصصی
۷۳۹۱۷	۴۷۵۲۲		جمع دولتی
۲۰۸۹۸۱	۱۴۹۱۳۲		بانک‌های خصوصی
۲۸۲۸۹۸	۱۹۶۶۶۴		کل شبکه بانکی

در این مسیر بانک‌های خصوصی با دارابودن سهم ۷۳/۹ درصد از کل دستگاه‌های POS و PINPAD نظام بانکی کشور، با کمترین تزلزل، مدیریت این زیرساختار مهم بانکداری الکترونیک را درست دارند. اگرچه براساس آمارهای منتشره بیشترین رشد دستگاه‌های POS و PINPAD شبکه بانکی کشور مربوط به بانک‌های تجاری با ۶۷ درصد رشد نسبت به سال قبل می‌باشد، ولی رشد ۴۰ درصدی بانک‌های خصوصی هم بسیار هوشمندانه و قابل تأمل است.

ساختمان سازمانی

ساختمان سازمانی بانک‌ها به عنوان یکی از مهمترین ساختارهای مدیریت منابع انسانی، می‌تواند برگه برنده و تضمین‌کننده آینده فعالیت‌های آنها بشمار آید. جذب و حفظ نیروی انسانی به همراه گسترش توانمندی‌های آن، اگرچه در سازمان‌های خصوصی و کوچک امری تحقق‌پذیر می‌باشد، ولیکن نباید بانک‌های دولتی را به طور مثال فاقد این شاخص‌ها و توانمندی‌ها دانست، زیرا بنگاه‌های بزرگ هم دارای مزیت‌های متعددی برای جذب، حفظ و توانمندسازی می‌باشند که از آن جمله رسک پایین منابع و خطر و روش‌ستگی آنها در طول زمان فعالیت است که با دولتی‌بودن بانک‌های دولتی، تقریباً این رسک به صفر می‌رسد. شاخص شرکت در آزمون موسسات مالی و بانک‌های دولتی و خصوصی و ترکیب نیروی انسانی آنها می‌تواند به عنوان معیارهایی مناسب برای قضاوت

کارت (کارت)	شماره	۸۶	شهریور	۸۵	اسفند	۸۴	اسفند	شرح
۱۷۵۶۴۴۹۵	۱۵۸۳۴۲۱۵		۱۰۶۰۳۳۵					بانک‌های تجاری
۳۷۲۸۲۴۵	۲۶۴۵۷۱۹		۱۴۲۴۸۸۶					بانک‌های تخصصی
۲۱۲۹۲۷۴۰	۱۸۴۷۹۹۳۴		۱۲۰۸۵۲۲۱					جمع دولتی
۵۹۴۶۷۹۰	۴۱۷۳۳۷۷		۱۵۴۰۲۸۹					بانک‌های خصوصی
۲۷۲۳۹۵۳۰	۲۲۶۵۳۳۱۱		۱۳۶۲۵۵۱۰					کل شبکه بانکی

فزاینده، توانسته‌اند علیرغم رشد ۷۶ درصدی بانک‌های دولتی در تولید و گسترش کارت‌های ATM، با رشدی بالغ بر ۲۸۵ درصد، سهم بانک‌های خصوصی از کارت‌های ATM را از ۱۱/۳ درصد، به ۲۱/۸ درصد افزایش دهنده‌که البته گامی مهم تلقی می‌شود. شایان ذکر است که این کارت‌ها اگرچه در نظام بانکی کشور در بهترین شرایط مورداً استفاده عموم جامعه قرار نمی‌گیرند، ولی قطعاً جزیی از ارکان و زیرساخت‌های اساسی برای بهبود شاخص‌های دولت الکترونیک بشمار می‌روند.

(۳) شعب مججهز به حساب جاری فرآگیر (Online): با نگاهی به جدول شماره هفده می‌توان مشاهده کرد که بانک‌های خصوصی با گسترش شب و تجهیزات این شب به خدمات Online توانسته‌اند طی دوره موردنبررسی جایگاه بهتری را کسب نمایند و از سهم ۲/۲ درصد از لحاظ شب شب Online نظام بانکی در پایان سال ۸۴ به سهم ۳/۸ درصدی دست یابند. این رویکرد در یک حلقة متصل بین دیگر شاخص‌های نظام بانکداری الکترونیک، امکان دسترسی مشتریان به خدمات بانکی را بدون محدودیت جغرافیایی فراهم می‌سازد.

جدول شماره هفده
شعب بربط (Online) (شعبه)

کارت (کارت)	شماره	۸۶	شهریور	۸۵	اسفند	۸۴	اسفند	شرح
۱۲۲۸۳	۱۱۳۸۵		۸۱۳۹					بانک‌های تجاری
۷۹۵	۷۱۲		۵۳۳					بانک‌های تخصصی
۱۳۰۷۸	۱۲۰۹۷		۸۶۷۲					جمع دولتی
۵۲۳	۴۵۹		۱۹۵					بانک‌های خصوصی
۱۳۶۰۱	۱۲۵۵۶		۸۸۶۷					کل شبکه بانکی

(۴) دستگاه‌های POS و PINPAD: با نگاهی به جدول شماره هجده مشاهده می‌شود که این بخش جزو میدان‌های رقابتی اصلی بانک‌های خصوصی با بانک‌های دولتی می‌باشد. به عبارت دیگر، علیرغم هزینه اولیه بالای اجرای این طرح، بانک‌های خصوصی کشور اقدام به تجهیز تعداد زیادی از

بانک‌های خصوصی با سهم ۱۴ درصدی در زمینه اعطای تسهیلات به بخش خصوصی، نشان داده‌اند که در این بخش از بازار، حضوری جدی دارند.

جدول شماره بیست

تعداد پرسنل

(نفر)	شهریور ۸۶	۸۵	اسفند ۸۴	اسفند ۸۳	شرح
۱۴۹۷۳۴	۱۴۸۴۲۶	۱۴۸۱۱۲	بانک‌های تجاری		
۲۷۵۲۶	۲۶۰۹	۲۵۴۴۹	بانک‌های تخصصی		
۱۷۷۲۶۰	۱۷۵۰۳۵	۱۷۳۵۶۲	جمع دولتی*		
۷۹۳۳	۶۹۲۵	۳۵۳۹	بانک‌های خصوصی		
۱۸۵۱۹۳	۱۸۱۹۶۰	۱۷۷۱۰۱	کل شبکه بانکی		

* لازم به توضیح است مانده تعداد پرسنل بانک‌های دولتی در پایان اسفند ماه ۱۳۸۵ در این شماره نسبت به شماره قبل ۳۷۶ نفر بیشتر است که بدلیل اشتباہ بانک صنعت و معدن در ارسال اطلاعات پرسنلی آن بانک صورت گرفته است.

مقایسه تطبیقی بین توانمندی‌ها و ویژگی‌های هریک از آنها امکان‌پذیر است و بدیهی است که به علت کلان‌بودن این بررسی، مستلزم آمارهای جزیی و مجالی دیگر می‌باشد.

نتیجه‌گیری و جمع‌بندی

بانک‌های خصوصی در ایران اگرچه ساختاری نوپا دارند، ولیکن به‌دلیل نیازمندی‌های موجود در جامعه و فقدان رقابت‌پذیری ۲۱ ساله بانک‌های دولتی در اقتصاد کشور، شرایط بسیار منحصر به فردی دارند و از لحاظ انجام فعالیت اقتصادی و حمایت از بخش‌های اقتصادی کشور، در جایگاه خاصی قرار گرفته‌اند. این بانک‌ها به استناد ارقام ارایه شده در این مقاله، طی ۱/۵ سال گذشته، به‌رغم نامایمانتی که از طرف سیاستگذاران و مسوولان دولتی و متولیان بخش پولی کشور دیده‌اند، باز هم در همه جوانب از رشد چشمگیری برخوردار بوده‌اند. جذب نزدیک به ۱۶ درصد از کل منابع، اختصاص حدود ۱۴ درصد از کل تسهیلات با ۴/۳ درصد پرسنل و ۳/۱ درصد شعب، بدون تردید ضرورت گسترش بانک‌های خصوصی در صحنه اقتصاد کشور را آشکارتر می‌سازد.

و آنچه سراجام از مطالعه این گزارش تطبیقی به دست می‌آید، آن است که عنصر رقابت در نظام بانکی کشور، ابزاری مناسب برای فعالان اقتصادی و تامین آسان منابع مالی پرورزهای توجیه‌پذیر بشمارمی‌رود و تحقق این نیز نیازمند اعتماد سیاستمداران به کارکرد نظام بازار و پاییندی آنان به اهداف برنامه چهارم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی کشور می‌باشد.

(با استفاده از اطلاعات مندرج در فصلنامه بانکی / عملکردن بانک‌های دولتی و تخصصی / شماره‌های مختلف / معاونت امور بانکی، بیمه و شرکت‌های دولتی / وزارت امور اقتصادی و دارایی)

دقیق‌تر در خصوص ساختار سازمانی بانک‌های دولتی و خصوصی مورد ارزیابی قرار گیرد.

۱) تعداد شعب: تاریخچه ۸۴ ساله تاسیس بانک‌های دولتی در ایران و تملک بانک‌های خصوصی موجود در کشور پس از انقلاب اسلامی، به همراه ۲۱ سال تعطیلی موسسات پولی و مالی خصوصی کشور، باعث شده است که نتوان بر روی شاخص تعداد شعب بانک‌های خصوصی در مقایسه با بانک‌های دولتی به‌طور واقعی حسابی جداگانه باز کرده، زیرا بانک‌هایی مانند بانک ملت، تجارت، مسکن و صادرات، بانک‌هایی هستند که مالک بسیاری از ساختمان‌ها و شعب بانک‌های خصوصی ادغام شده در خود می‌باشند. بنابراین، بررسی این امر مستلزم نگاهی متفاوت به دارایی‌های بانک‌های خصوصی، شعب بانک‌های خصوصی و... در ایران می‌باشد.

با نگاهی به جدول شماره نوزده مشاهده می‌شود که طی دوره موربررسی، بانک‌های خصوصی سهم تعداد شعب خود را در نظام بانکی کشور از ۱/۲ درصد، به ۳/۱ درصد افزایش داده‌اند. لازم به ذکر است که این شاخص همراه با جذب ۱۵/۸ درصد از منابع و نزدیک به ۱۴ درصد از تسهیلات اعطایی، نشانه کارآمدی و بالابودن سهم نسبی شعب بانک‌های خصوصی در مقایسه با ساختار بانک‌های دولتی است.

جدول شماره نوزده

تعداد شعب

(شعبه)	شهریور ۸۶	۸۵	اسفند ۸۴	اسفند ۸۳	شرح
بانک‌های تجاری	۱۳۵۳۴	۱۳۵۳۶	۱۳۰۱۵		
بانک‌های تخصصی	۲۹۰۸	۲۸۹۱	۲۸۰۶		
جمع دولتی	۱۶۴۴۲	۱۶۴۲۷	۱۵۸۲۱		
بانک‌های خصوصی	۵۲۳	۴۵۹	۱۹۵		
کل شبکه بانکی	۱۶۹۶۵	۱۶۸۸۶	۱۶۰۱۶		

۲) تعداد پرسنل: با نگاهی به جدول شماره بیست مشاهده می‌شود که بانک‌های خصوصی با جذب ۴/۳ درصد از پرسنل نظام بانکی کشور در پایان شهریور ۸۶ این امکان را فراهم نموده‌اند که نزدیک به ۷۹۳۳ نفر اشتغال ایجاد شود که برای تحقق آرمان‌های نظام جمهوری اسلامی، اقدامی اساسی تلقی می‌شود. با این رویکرد، اگر کارآمدی این میزان پرسنل را در مقایسه با کارکنان بانک‌های دولتی در مدنظر قرار دهیم، شاید جذب ۱۵/۸ درصد از منابع نظام بانکی کشور، مستلزم اشتغال ناکارآمد ۲۵ هزار نفر پرسنل در نظام بانکداری دولتی باشد که ساختار هزینه‌ها آنها را دچار شکست خواهد نمود. شایان ذکر است که ارزشیابی این دو گروه پرسنل از طریق

■ ■ ■
بانک‌های خصوصی با
دارای بودن حدود ۱۶ درصد
از کل منابع بانکی کشور،
در حدود ۱۴ درصد از کل
منابع مالی موردنیاز
بخش‌های مختلف جامعه را
تامین می‌کنند.
■ ■ ■